

املا تلفیقی شماره ۲۳

به نام آفرینندهی شکوفه‌ها

نوروز، یکی از کهن‌ترین جشن‌های به جا مانده از دوران باستان است که آداب و رسوم زیادی دارد. از مشهورترین مراسم نوروزی ایرانیان، گستردن سفره‌ی هفت سین است. حال بیایید با تاریخچه و فلسفه‌ی سفره‌ی هفت سین و مفاهیم هر یک از سین‌های نوروزی بیشتر آشنا شویم.

ایرانیان باستان همراه با فراهم کردن هفت سین، برای روز نخست بهار، وسایلی مانند آب و سبزه، آتشدان، شیر، تخم مرغ، آینه، انار، ماهی، نارنج، گل بید مشک را نیز در سفره خود می‌گذاشتند. برخی معتقدند، ایرانیان قبل از اسلام سفره‌ی «هفت چین» داشته‌اند و هخامنشیان در نوروز در هفت ظرف چینی غذا می‌گذاشتند که به آن هفت چین یا هفت چیدنی می‌گفتند. در برخی از منابع تاریخی نیز آورده شده که ایرانیان در قدیم سفره‌ی «هفت شین» داشته‌اند که به تدریج تغییر نام داده است. اجزای تشکیل دهنده‌ی سفره‌ی هفت شین: شمع، شراب، شیرینی، شهد (عسل)، شمشاد، شربت و شقایق یا شاخه نبات، بودند. پس از آمدن اسلام به ایران و حرام اعلام شدن «شراب»، ایرانیان خواهر و همزاد شراب را که سرکه بود، بر سر سفره قرار دادند و اینگونه شین به سین تغییر پیدا کرد.

اما چرا هفت؟ زیرا هفت برای ایرانیان باستان مقدس بوده و برای خوش یمنی و فال نیک از عدد هفت استفاده می‌کردند. مثلاً هفت رنگ رنگین کمان، هفت روز هفته، هفت فرشته، هفت آسمان، هفت خان رستم در شاهنامه، هفت اقلیم، هفت شهر عشق در عرفان، هفت پیکر و ...

حالا معنی و مفهوم هر سین را بدانیم: **سبزه** نماد شادابی و سرسبزی و نشانگر پیوند او با طبیعت است. **سبب** نماد تندرستی و زیبایی، **سمنو** نماد باروری و زایش گیاهان و فراوانی غذا، **سنجد** نماد عشق و دلباختگی و **سیر** نماد پاکیزگی و سلامت بدن است. **سرکه** نشانه‌ی پاکی محیط است و **سماق** نماد مهر و پیوند دل‌ها و نهایتاً **سکه** نماد خیر و برکت و افزایش درآمد است.

پسرهای فوبم، مال که این رسم باستانی را بیشتر شناخته‌اید، امیدوارم امسال با شور و شوق بیشتری سفره‌های هفت‌سین‌تان را آماده کنید و سالی سرشار از سلامتی و برکت و موفقیت و شادمانی در پیش

نوروز بر شما عزیزانم مبارک

رو داشته باشید.

